

Дойде ли вече работа-та до тукъ, главна-та тѣхна миссія стана проповѣдь-та, а училища-та имъ зѣхъ едно по едно да ся затваряятъ. Т旣ко-то имъ училище въ Пловдивъ ся затвори на 1871 г., а и дѣвическо-то имъ въ Старъ-Загорѣ, отворено на 1865 г., не трая много слѣдъ това, защо-то толко явно вече начинъ да си излагатъ въ него вѣроученіе-то, щото родители-ти са прѣнадихъ да издѣрпать дѣца-та си отъ тамъ. Тогава тѣ ся принесохъ въ Самоковъ, отъ дѣто ся пратили агенти и въ Разлога, нѣ и тамъ при сичкѣ-тѣ си дѣятельность нищо не правять, — народъ-тѣ имъ ся научи вече и страни отъ тѣхъ. Освѣнъ малци-на-та имъ прозели-ты — все тѣхни вѣспитанници отъ бѣдняци, никой другъ имъ не слуша днесъ прѣструваны-ты проповѣди. На 1865 г. искахъ да учрѣдятъ заведеніе и въ Шюменъ, нѣ Шюмненци гы не пустихъ, а Лонгъ ся бѣше прѣселилъ вече въ Търново, и въ кѫщи ся бѣше отворилъ капелъ и проповѣдалище, та привыкваше Търновци да ся черкуватъ. Тука му помагаше и единъ Бѣлгаринъ — Гаврілъ, нѣ безъ никакви успѣхи, затова ся прѣнади най-послѣ и той да ся дръпне въ Цариградъ, отъ дѣто начинъ (1864) да уряжда духовныя листъ Зорницѣ, кой-то пропаганда-та имъ издаваше на Бѣлгарски, и прѣсякихъ туку щомъ ся рѣшии черковный ни вѣпросъ.

Съ негово-то рѣшиваніе имъ ся построихъ до иѣйдѣ вече крылѣ-тѣ, та си убрахъ отъ много мѣста круши-ты, а и на много още ся потриватъ, покровителствувани отъ Англійскы-ты консулата. Каква рана сѫ тѣ за Бѣлгарина, той вече гы позна, нѣ все не може да ся оттьре още отъ тѣхъ, защо-то вредомъ почти сѫ го заразили съ развѣлнуваны-ты си въ мозъка вѣспитанници, кои-то да попротестантчятъ иѣсамо не сѫ могли, ами като сѫ гы изневѣрили въ святость-тѣ на православны-ты ни обряды, та ся си изгубили сяко религиозно чювство и убѣжденіе, и сѫ достигнали безвѣрници дору и безбожници. Сички туку-речи, кои-то ся были при тѣхъ, днесъ хулять и корять бащинѣ-тѣ си вѣрѣ, подиграватъ ся съ святы-ты ни обряды, и за сяко нѣщо, кое-то имъ не аресва, туку думатъ: нѣма за нась спасеніе дордѣ не вдигнемъ на тѣзи вѣрицѣ крачка-та. — Тая е обща-та поговорка, кој-то често смы слушали да изговаряять изневѣрени-ти и обезбожени-ти имъ вѣспитанници. А чисти прозелити въ сичко Турско на да лище имѣть и двѣ хыляды душъ, отъ кои-то Бѣлгари има нѣколко кѫщи въ село Миричлери (Чирпанско), двамина душъ въ Кѣзанлѣкъ, единъ въ Банско, единъ въ Свищовъ, и белки и на друго мѣсто все по